32000R0049

UREDBA KOMISIJE (ES) 49/2000
z dne 10. januarja 2000
o spremembi Uredbe Sveta (ES) 1139/98 o obveznih navedbah pri označevanju nekaterih živil, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ki so različne od tistih, predpisanih z Direktivo 79/112/EGS

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 79/112/EGS z dne 18. decembra 1978 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), in zlasti člena 4(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) 1139/98 ([3]) določa obvezne navedbe na oznaki živil in živilskih sestavin, proizvedenih iz gensko spremenjene soje (*Glycine max L.*), urejene v Odločbi Komisije 96/281/ES ([4]), in gensko spremenjene koruze (*Zea mays L.*), urejene v Odločbi Komisije 97/98/ES ([5]), ki so drugačne od tistih, predpisanih z Direktivo 79/112/EGS.

(2) Uredba Sveta (ES) 1139/98 ugotavlja, da naključne kontaminacije živil z DNA ali beljakovino, ki je posledica genskih sprememb, ni mogoče izključiti.

(3) Zato je Svet ob sprejetju Uredbe Sveta (ES) št. 1139/98 pozval Komisijo, da natančno preuči možnost določitve spodnjih pragov za navzočnost DNA ali beljakovine, ki je posledica genskih sprememb, da bi upoštevali problem naključne kontaminacije.

(4) Kljub dejstvu, da se nekateri nosilci dejavnosti izogibajo uporabi gensko spremenjene soje (*Glycine max* L.) ali koruze (*Zea mays* L.) ali proizvodov iz njih kot vira za svoje živilske sestavine, so snovi iz navedenih gensko spremenjenih organizmov v njih lahko navzoče kot posledica naključne kontaminacije, npr. med gojenjem, žetvijo, prevozom, skladiščenjem ali predelavo.

(5) V primerih, ko je navzočnost takšnih snovi naključna in pomeni le majhen delež živilske sestavine, te živilske sestavine ni treba označevati po zahtevah Uredbe (ES) 1139/98.

(6) Za dosego tega cilja je treba določiti spodnji prag za naključno navzočnost snovi iz zgoraj navedene gensko spremenjene soje in koruze v živilskih sestavinah.

(7) Zaradi jasnosti je primerno določiti prag na ravni samo ene odstotne vrednosti.

(8) Vrednost 1 % se najbolje uporablja za opredelitev sprejemljive meje odmika, ki hkrati ostaja nizka in upošteva potrebno izvedljivost v proizvodni verigi. Metode zaznavanja že omogočajo ali pa bodo v kratkem omogočile določanje te vrednosti. Kljub temu je vrednost 1 % treba razumeti kot maksimum, zato si morajo nosilci dejavnosti zastaviti cilj, da v praksi dosežejo najnižjo možno raven naključne navzočnosti navedene snovi.

(9) Primerno je razjasniti, da bi morala biti vrednost 1 % sprejemljiva meja odmika ne samo za naključno navzočnost snovi iz zgoraj navedenih gensko spremenjenih organizmov, ampak tudi za kombinirano naključno navzočnost takšnih snovi in vseh drugih snovi, danih na trg na podlagi Uredbe (ES) 258/97 ([6]), iz drugih gensko spremenjenih organizmov.

(10) Pojem snovi, pridobljenih iz gensko spremenjenih organizmov, je treba razumeti kot del vsake posamezne sestavine, pridobljene iz gensko spremenjenih organizmov.

(11) Za to, da je navzočnost te snovi naključna, morajo nosilci dejavnosti pristojnim organom predložiti dokaze o sprejetju ustreznih ukrepov, s katerimi bi se kot vira izognili uporabi gensko spremenjene soje (*Glycine max* L.) ali koruze (*Zea mays* L.) ali drugih gensko spremenjenih organizmov, katerih pridobljena snov je bila dana na trg na podlagi Uredbe (ES) 258/97, ali proizvodov iz njih.

(12) Zaradi usklajenosti z Direktivo 79/112/EGS je primerno uporabiti prag za vsako posamezno živilsko sestavino.

(13) Treba je pojasniti, da se enako ravna pri pripravi seznama živilskih sestavin, za katere ne veljajo zahteve za označevanje iz Uredbe (ES) št. 1139/98 zaradi odsotnosti beljakovin ali DNA, ki so posledica genske spremembe, kakor je podrobno opredeljeno v členu 1(1) te uredbe.

([1]) UL L 33, 8.2.1979, str. 1.
([2]) UL L 43, 14.2.1997, str. 21.
([3]) UL L 159, 3.6.1998, str. 4.
([4]) UL L 107, 30.4.1996, str. 10.
([5]) UL L 31, 1.2.1997, str. 69.
([6]) UL L 43, 14.2.1997, str. 1.

(14) Vsekakor za živilske sestavine ne veljajo zahteve za označevanje iz Uredbe (ES) 1139/98, kadar beljakovine in DNA, ki so posledica genskih sprememb, kakor je podrobno opredeljeno v členu 1(1), niso navzoče. Glede na to je primerno razjasniti, da takšen seznam ni dokončen.

(15) V nekaterih primerih živila vsebujejo eno samo sestavino. Zato je treba razjasniti, kako je takšna živila treba obravnavati pri pripravi zgoraj navedenega seznama in za uporabo praga.

(16) Direktiva 79/112/EGS velja za proizvode, ki se kot takšni dobavljajo ne le končnemu potrošniku, ampak tudi obratom javne prehrane.

(17) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za živila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) 1139/98 se spremeni:

1. V členu 1(1) se „končnemu potrošniku“ nadomesti s „končnemu potrošniku in obratom javne prehrane“.

2. Člen 2 se spremeni:

(a) Odstavek 2 se nadomesti:

„2. Za navedena živila ne veljajo dodatne posebne zahteve za označevanje, kadar:

(a) v posameznih živilskih sestavinah ali v živilih, ki vsebujejo eno samo sestavino, niso navzoče beljakovine ali DNA, ki so posledica genskih sprememb, kakor je podrobno opredeljeno v členu 1(1);

ali

(b) so snovi, pridobljene iz gensko spremenjenih organizmov, opredeljene v členu 1(1), skupaj z vsemi drugimi snovmi, danimi na trg na podlagi Uredbe (ES) 258/97, pridobljenimi iz drugih gensko spremenjenih organizmov, v živilskih sestavinah ali v živilih z eno samo sestavino navzoče v razmerju, ki ni višje od 1 % posamezne živilske sestavine ali živila z eno samo sestavino, če je ta navzočnost naključna;

Za to, da je navzočnost teh snovi naključna, morajo nosilci dejavnosti pristojnim organom predložiti dokaze, da so sprejeli ustrezne ukrepe, s katerimi bi se kot vira izognili uporabi gensko spremenjenih organizmov (ali proizvodov iz njih), navedenih v prejšnjem odstavku.“

(b) Vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Da bi olajšali uporabo odstavka 2(a), se po postopku iz člena 17 Direktive 79/112/EGS in ob upoštevanju tehničnega napredka ter mnenja Znanstvenega odbora za prehrano in vseh drugih ustreznih znanstvenih nasvetov sestavi neizčrpen seznam živilskih sestavin ali živil z eno samo sestavino, v katerih niso navzoče beljakovine ali DNA, ki so posledica genske spremembe, kakor je podrobno opredeljeno v členu 1(1).“

Člen 2

Zahteve za označevanje iz Uredbe (ES) 1139/98 ne veljajo za navedena živila, ki bodo dobavljena obratom javne prehrane in ki so bila zakonito proizvedena in označena v Skupnosti ali so bila zakonito uvožena v Skupnost in dana v prost promet pred začetkom veljavnosti te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati devetdeseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. januarja 2000

Za Komisijo

Erkki LIIKANEN

Član Komisije